

kår i Europa, at vi kan komme til at opleve social vandring, og der vil det danske system ikke kunne tage den belastning, det bliver, når folk fra andre lande med det her charter i hånden stiller ved grænsen og forlanger fra kasse 1.

Derfor er vi nødt til at anmode om, at det her charter ikke bliver en del af EU-samarbejdet hverken som en politisk tekst eller som en del af Traktaten, og derfor kan vi heller ikke støtte det af regeringen og unionstilhængerne fremsatte forslag til vedtagelse.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Knud Erik Hansen, hr. Kim Behnke og fru Birthe Rønn Hornbech, som er draget ind i debatten, at efter min mening ændrer vedtagelse af charteret som politisk dokument ikke ved det forhold, at EU's samarbejde er mellem selvstændige stater, og det ville det heller ikke gøre, hvis vi indskrev det i traktaterne; det har jo intet med en statsdannelse at gøre, at man skal respektere menneskerettighederne. Så alene det, at de indskrives i de europæiske traktater, gør ikke Danmark til en stat.

Til først og fremmest hr. Thulesen Dahl og flere andre vedrørende synliggørelse af rettigheder. Hvorfor er det så galt, at vi synliggør rettighederne? Er det i øvrigt ikke sådan, at vi gør os store bestræbelser alle steder, hvor vi laver lovregler eller andre regler, som borgerne skal rette sig efter, eller som giver dem rettigheder, at vi gør os umage med at fortælle borgerne, hvad det er for rettigheder, de har, og hvad det er for pligter, de har? Hvis ikke borgerne ved, hvad det er for pligter og rettigheder, de har, hvordan skal vi så forlange, at de skal rette sig efter dem, og dette med at synliggøre, hvilke rettigheder borgerne har i forhold til EU's myndigheder, er da en glimrende idé.

Hvad nytter det, at man har rettighederne, hvis man ikke har nogen mulighed for at skaffe sig et overblik? Og hvad er situationen i dag? Hvis man skal skaffe sig et overblik, så skal man selvfølgelig gå hen og læse menneskerettighedskonventionen, men man skal jo også hen og se på Domstolens praksis, og her giver charteret en god vejledning for borgere i EU i, hvilke rettigheder de er omfattet af, og så kan de på det grundlag vurdere, om deres rettigheder er blevet krænket.

Hr. Thulesen Dahl beskæftigede sig i flere indlæg meget med udlevering til dødsstraf, og jeg vil sige, at udlevere til dødsstraf kan vi ikke efter dansk lovgivning. Det kan vi vel allerede

næppe heller efter EU-regler. Men jeg læser artikel 19, hvor der står, at kollektiv udvisning er forbudt, og der står, at ingen må udvises eller udleveres til en stat, hvor der er alvorlig risiko for at blive tildelt dødsstraf eller udsat for tortur eller anden u menneskelig eller nedværdigende straf eller behandling.

Er det i virkeligheden det punkt i det hele, som generer Dansk Folkeparti så meget? Jeg må jo nærmest forstå, at det er den virkelige anstødssten for Dansk Folkeparti, at man efter charteret nu synliggør, at folk ikke kan udleveres til dødsstraf, eller hvis der er risiko for nedværdigende behandling. Er det den synliggørelse, der ikke er rar?

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg forstår simpelt hen ikke hr. Keld Albrechtsens indvending. Hr. Keld Albrechtsen bebrejder mig, når jeg siger, at Folketinget ikke har ansvaret alene. Jamen sådan er det jo allerede i dag. Det danske Folketing, de danske myndigheder, har pligt til at overholde menneskerettighederne. Gør de det ikke, er der en række beskyttelsesregler for dem i Danmark, men der er da også den beskyttelsesregel, der ligger i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, den af hr. Keld Albrechtsen så højt berømmede. Jamen det er da en domstol, der ligger uden for Danmark. Allerede heraf følger der da, at det ikke er Folketinget i Danmark alene, der har et ansvar.

Tilsvarende når vi forhåbentlig vedtager Den Europæiske Straffedomstol, så er det jo også udtryk for, at vi ikke har ansvaret alene. Hvis der begås krænkelser af eller forbrydelse mod menneskeheden i Danmark, ja, så er der også, når straffedomstolen virker, en straffedomstol, som har et ansvar. Det er da ikke det danske Folketing eller de danske myndigheder alene. Civilisationens fremskridt har jo netop gjort, at staterne ikke alene har dette ansvar, og det er en kæmpe fordel, at det ikke alene er staterne, der har det ansvar.

Til sidst vil jeg kun lige sige til hr. Keld Albrechtsen: Der står udtrykkeligt, at den europæiske domstol, EF-Domstolen, skal lægge Menneskerettighedsdomstolens praksis til grund. Det er en del af det, vi vedtager, og derved er det jo også tilkendegivet, at det er Menneskerettighedsdomstolen, der har primatet i denne sag. Jeg ved, det er rigtigt, at EF-Domstolen har mange flere ressourcer, men det hænger jo altså også sammen med, at den skal pådømme en uendelig mængde sager, som ikke har noget